

McCORMAC
CORMAC
CARTHY

Nu există țară
pentru bătrâni

Traducere din limba engleză și note
de Radu Pavel Gheo

POLIROM
2020

Cormac McCarthy, *No Country for Old Men*

Copyright © 2005 by M-71, Ltd.

© 2010, 2020 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvîrșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © 2007 Paramount Pictures

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

MCCARTHY, CORMAC

Nu există țară pentru bătrâni / Cormac McCarthy; trad.
din lb. engleză și note de Radu Pavel Gheo. – Iași: Polirom,
2020

ISBN: 978-973-46-8342-0

I. Gheo, Radu Pavel (trad.; note)

821.111

Printed in ROMANIA

Rămase în picioare, cu pistolul ajutorului de șerif în mână. Se uită în bucătărie. Se întoarse în dormitor. Traversă dormitorul, apăsa pe clanța ușii de la baie și o deschise, apoi intră în al doilea dormitor. Haine pe jos. Ușa șifonierului deschisă. Trase sertarul de sus al șifonierului și îl închise la loc. Își vîrni pistolul înapoi la curea, își trase cămașa peste el și se întoarse în bucătărie.

Deschise frigiderul, scoase o cutie de lapte, o deschise, o mirosi și bău din ea. Rămase apoi în picioare, cu cutia de lapte într-o mână și cu privirea îndreptată spre fereastră. Bău din nou, apoi puse cutia înapoi în frigider și închise ușa.

Se duse în living și se așeză pe canapea. Pe masă se afla un televizor cu diagonala de cincizeci și trei de centimetri, în perfectă stare de funcționare. Chigurh se privi în ecranul opac, cenușiu.

Se ridică și culese corespondența împrăștiată pe podea, după care se așeză iar și începu să frunzărească. Împături trei plicuri, pe care și le puse în buzunarul de la cămașă, apoi se ridică și ieși.

Luă mașina și o parcă în fața recepției, după care intră.

Da, vă rog, spuse femeia.

Îl caut pe Llewelyn Moss.

Femeia îl măsură cu privirea.

Ați fost la el la rulotă?

Da, am fost.

Atunci bănuiesc că e la lucru. Voiăți să-i lăsați un mesaj?

Unde lucrează?

Domnule, nu am dreptul să acord nici un fel de informații despre locatarii parcului nostru.

Chigurh își roti privirea prin micul birou de placaj. Se uită la femeie.

Unde lucrează?

Poftim?

Am întrebat unde lucrează.

Nu m-ați auzit. Nu putem să dăm nici un fel de informații.

Undeva se auzi cum cineva trage apa la toaletă. Un zăvor de ușă zdrăngăni. Chigurh se uită iar la femeie. Apoi ieși, se urcă în Ramcharger și plecă.

Trase mașina în fața cafenelei, scoase plicurile din buzunarul de la cămașă, le despături și începu să citească scrisorile dinăuntru. Desfăcu factura de la telefon și se uită la con vorbiri. Erau apeluri către Del Rio și Odessa.

Intră, făcu rost de niște monede, se duse la telefonul public și formă numărul din Del Rio, dar nu-i răspunse nimeni. Sună la numărul din Odessa și acolo îi răspunse o femeie, iar el ceru cu Llewelyn. Femeia îi spuse că nu-i acolo.

Am încercat să dau de el în Sanderson, dar cred că nu mai e acolo.

Urmă un moment de tăcere. Apoi femeia spuse:

Nu știu pe unde ar putea fi. Cine-i la telefon?

Chigurh închise, apoi se duse la tejghea, se așeză și ceru o cafea.

Llewelyn a fost pe-aici? întrebă el.

Cînd opri în fața garajului, doi bărbați stăteau acolo cu spatele la zid și își mîncau prînzul. Chigurh intră. La birou era un bărbat care bea cafea și asculta la radio.

Da, vă rog, zise el.

Îl caut pe Llewelyn.

Nu-i aici.

La ce oră ar trebui să vină?

Nu știu. N-a sunat să spună sau ceva de genu' ăsta, aşa că nu sănt mai luminat ca dumneata.

Bărbatul înclină ușor capul. Ca și cum s-ar fi uitat mai atent la Chigurh.

Aș putea să vă ajut cu ceva?

Nu prea cred.

Odată ieșit, se opri pe trotuarul crăpat și mînjit cu ulei. Se uită la cei doi bărbați care stăteau la capătul clădirii.

Știți cumva pe unde e Llewelyn?

Cei doi clătinăra din cap. Chigurh se urcă în Ramcharger, ieși pe șosea și o porni înapoi spre oraș.

Autobuzul ajunse în Del Rio dimineața devreme, iar Moss își luă gentile și coborî. O luă pe jos pînă la stația de taxiuri, deschise portiera din spate a unui taxi parcat acolo și urcă.

Du-mă la un motel, zise el.

Șoferul îl privi în oglinda retrovizoare.

Doriți la vreunul anume?

Nu. Doar să fie unul ieftin.

Merseră pînă la un loc numit Trail Motel, unde Moss coborî din taxi cu geanta și cu serveta, îl plăti pe șofer și se duse la recepție. O femeie stătea pe scaun și se uita la televizor. Se ridică și se duse în spatele tejghelei.

Aveți o cameră?

Am mai multe. Pentru cîte nopți?

Nu știu.

Avem tarif special pe-o săptămînă, de-aia vă-ntreb. Treizeci și cinci de dolari plus taxa de un dolar și șaptezeci și cinci. Treizeci și șase de dolari și șaptezeci și cinci de centi.

Treisase și șapteșcinci.

Da, domnule.

Pe săptămînă.

Da, domnule. Pe săptămînă.

E cel mai bun pret?

Da, domnule. Nu facem nici o reducere la tariful pe săptămînă.

Atuncea hai să fie doar pe cîte o zi în parte.
Da, domnule.

Moss luă cheia, își căută camera, intră, închise ușa și puse gențile pe pat. Trase draperiile și rămase în picioare, uitîndu-se prin ele la curticica mizerabilă. Liniște de moarte. Puse lanțul la ușă și se așeză pe pat. Deschise fermoarul genții de pînză, scoase din ea pistolul automat, îl așeză pe așternut și se întinse alături.

Cînd se trezi, era aproape seară. Stătea întins acolo și se uita la tavanul din azbest pătat. Se ridică, își scoase cizmele și ciorapii și se uită cu atenție la bandajele de pe călcîie. Se duse în baie, se privi în oglindă, apoi își scoase cămașa și își studie dosul brațului. I se decolorase de la umăr pînă la cot. Se întoarse în cameră și se așeză înapoi pe pat. Se uită la pistolul așezat acolo. După un timp se cocoță pe biroul ieftin din lemn și începu să deșurubeze cu briceagul grătarul de la gura de aerisire, punîndu-și șuruburile între buze unul cîte unul. Apoi scoase grătarul, îl așeză pe birou, se ridică în vîrfurile picioarelor și se uită în canalul de aerisire.

Tăie o bucată din cordonul de la jaluzele și îi legă capătul de servietă. Apoi desfăcu închizătorile servietei, scoase de acolo o mie de dolari, împături banii, îi puse în buzunar, după care închise capacul, încuie servietă și îi legă curelele.

Scoase din dulapul de haine bara de susținere, lăsînd umerașele să alunece pe podea, se cocoță iar pe birou și împinse servietă pe canalul de aerisire cît de departe putu. Intra exact la limită. Apucă bara de susținere și împinse pînă cînd abia mai putea să apuce capătul sforii. Puse înapoi grătarul, cu tot cu armătura lui de praf,

prinse șuruburile la loc, coborî, se duse în baie și făcu un duș. Cînd se întoarse, se întinse pe pat în chiloți și trase cuvertura cu ciucuri peste el și peste pistolul semiautomat de alături. Îi deblocă siguranța. Apoi adormi.

Cînd se trezi, afară se întunecase. Își coborî picioarele peste marginea patului și rămase așa, ascultînd. Se ridică, se duse pînă la fereastră, desfăcu puțin draperiile și se uită afară. Umbre întunecate. Liniște. Nimic.

Se îmbrăcă, băgă pistolul sub saltea, lăsînd siguranța deblocată, netezi așternuturile, se așeză pe pat, puse mîna pe telefon și chemă un taxi.

A trebuit să-i plătească taximetristului zece dolari în plus ca să îl ducă peste pod pînă în Ciudad Acuña. Se plimbă pe străzi și se uită prin vitrine. Seara era blîndă și caldă, iar în părculețul orașului păsările quiscale se așezau în copaci și se chemau între ele. Moss intră într-un magazin de cizme și se uită la modelele exotice – din piele de crocodil și struț și elefant –, dar nici una din perechi nu era de calitatea cizmelor Larry Mahan pe care le purta el. Intră într-o farmacia și cumpără o cutie cu pansamente, apoi se așeză pe jos în parc și își obloji picioarele rănite. Ciorapii i se umpluseră deja de sînge. La colț, un șofer de taxi îl întrebă dacă nu vrea să se ducă la niște fete și Moss ridică mîna înspre el ca să-i arate verigheta și continuă să meargă.

Mîncă într-un restaurant cu fețe de masă albe și chelneri în sacouri albe. Comandă un pahar de vin roșu și un cotlet de vită. Era devreme și în restaurant nu era nimeni în afară de el. Își sorbi vinul și, cînd i se aduse cotletul, îl tăie și îl mestecă încet, gîndindu-se la viața lui.

Se întoarse la motel un pic după ora zece și rămase în taxiul cu motorul pornit în timp ce

număra banii pentru călătorie. Îi întinse bancnotele șoferului peste scaun și dădu să coboare din mașină, dar nu o făcu. Rămase acolo, cu mîna pe clanța portierei.

Du-mă pe partea cealaltă, zise el.

Taximetristul trase de schimbătorul de viteză.

Ce cameră? zise el.

Du-mă numai pe partea cealaltă. Vreau să văd dacă-i cineva aici.

Trecură încet pe lîngă camera lui. Între draperii se distingea o crăpătură pe care Moss era sigur că nu o lăsase el. Greu de zis. Nu foarte greu. Taxiul trecu încet mai departe. Nici o mașină nouă în parcare.

Mergi înainte, zise el.

Șoferul se uită la el în oglinda retrovizoare.

Mergi înainte, zise Moss. Nu opri.

Amice, nu vreau să intru în vreo belea p-aicea.

Tu numa' mergi înainte.

Ce-ar fi să te las uite-aici și să nu ne mai batem capu' cu asta?

Vreau să mă duci la alt motel.

Zic că-i rezonabil.

Moss se aplecă în față și îi întinse o bancnotă de o sută de dolari peste scaun.

Ai intrat deja în belea, îi zise el. Eu încerc numa' să te scot din ea. Și-acuma du-mă la un motel.

Șoferul luă bancnota, și-o îndesă în buzunarul de la cămașă, apoi viră, ieși din parcare și după aia în stradă.

Moss își petrecu noaptea la Ramada Inn, pe marginea autostrăzii, și a doua zi dimineată coborî în sala de mese să-și ia micul dejun și să citească ziarul. Apoi rămase aşa acolo.

N-au cum să fie în cameră atunci cînd vin menajerele la curătenie.